10/05/2023

Επετειακή ημέρα για το Πατριαρχείο Βουλγαρίας

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Βουλγαρίας

Επετειακή ημέρα είναι η 10η Μαΐου για το Πατριαρχείο Βουλγαρίας καθώς συμπληρώνονται 70 χρόνια από την ανύψωσή του σε Πατριαρχείο. Στην επέτειο αυτή αναφέρεται με ανακοίνωσή της η Ιερά Σύνοδος του Πατριαρχείου Βουλγαρίας τονίζοντας, μεταξύ άλλων, ότι η σε όλες τις ιστορικές της εκφάνσεις η Εκκλησία παρέμεινε προσηλωμένη στην Ορθόδοξη παράδοση.

Στο μήνυμα που υπογράφουν ο Πρόεδρος της Ιεράς Συνόδου, Μακαριώτατος Μητροπολίτης Σόφιας και Πατριάρχης Βουλγαρίας κ.κ. Νεόφυτος και τα μέλη της Ιεράς Συνόδου, αρχικά περιγράφεται το ιστορικό πλαίσιο που οδήγησε σε αυτή την ενέργεια.

“Σε όλη αυτή τη μακρά και ακανθώδη ιστορική διαδρομή, η Ορθόδοξη Βουλγαρική

οικογένεια, ανεξάρτητα από όλες τις δοκιμασίες και τους πειρασμούς που υποβλήθηκε, παρέμεινε πιστή στο πιο σημαντικό: στους πνευματικούς μας ηγέτες, το ιερατείο και τον μοναχισμό και όλους τους άξιους προγόνους μας. Παραμείναμε σταθεροί στην Ορθόδοξη πίστη, καθώς οι πατέρες μας δεν παρέκκλιναν ούτε αριστερά ούτε δεξιά από τη βασιλική οδό, αλλά διατήρησαν την αγνή «μια για πάντα παραδοθείσα στους αγίους πίστη» (Ιουδ. 1,3)", αναφέρει, μεταξύ άλλων, το μήνυμα της Ιεράς Συνόδου.

Στο μήνυμα της η Ιερά Σύνοδος δεν παραλείπει να μνημονεύσει τους δύο Πατριάρχες Βουλγαρίας, Κύριλλο και Μάξιμο, οι οποίο εργάστηκαν με ζήλο για την διοικητική αναμόρφωση του Πατριαρχείου και την πνευματική οικοδομή του πιστού λαού.

Από την αποκατάσταση στην ανύψωση

Από το 1872 δια της Μείζωνος Συνόδου η Εκκλησία της Βουλγαρίας είχε κηρυχθεί σχισματική. Με απόφαση του Οικουμενικού Πατριαρχείου στις 22 Φεβρουαρίου 1945 έγινε η άρση του Βουθλγαρικού Σχίσματος, ενώ εκδόθηκε και ο σχετικός Συνοδικός Τόμος με την οποία η Εκκλησία της Βουλγαρίας ανακηρύχθηκε αυτοκέφαλη. Λίγα χρόνια αργότερα, το 1953, η Εκκλησία της Βουλγαρίας ανυψώθηκε σε Πατριαρχείο. Ωστόσο, η ανύψωση της Εκκλησίας της Βουλγαρίας σε Πατριαρχείο αναγνωρίστηκε επισήμως από το Οικουμενικό Πατριαρχείο το 1961.

α. Ο Πατριάρχης Κύριλλος (1953 – 1971)

Πρώτος Πατριάρχης Βουλγαρίας εξελέγη ο από Πλόβδιβ (Φιλιππουπόλεως) Κύριλλος (1953 – 1971) με την ενθρόνισή του να λαμβάνει χώρα μία μέρα σαν σήμερα, στις 10 Μαϊου, του ιδίου έτους.

Ο κατά κόσμον **Κωνσταντίνος Μαρκώφ Κωνσταντίνωφ** γεννήθηκε στη Σόφια στις 3/16 Ιανουαρίου 1901. Σπούδασε τη Θεολογία στις Θεολογικές Σχολές Σόφιας και Τσερνοβικίου. Στις 30 Δεκεμβρίου 1923 εκάρη μοναχός. Διάκονος χειροτονήθηκε στις 31 Δεκεμβρίου 1923 και Πρεσβύτερος στις 22 Ιουνίου 1929 από τον Μητροπολίτη Στάρας Ζαγόρας Παύλο. Στις 5 Δεκεμβρίου 1931 τοποθετήθηκε Πρωτοσύγκελος της Μητροπόλεως Σόφιας και στις 9 Ιανουαρίου 1932 έλαβε το οφίκιο του Αρχιμανδρίτη. Το 1935 τοποθετήθηκε Γραμματέας της Ιεράς Συνόδου. Στις 12 Ιουλίου 1936 χειροτονήθηκε τιτουλάριος Επίσκοπος Στοβίου παραμένοντας στη θέση του Γραμματέα της Ιεράς Συνόδου. Στις 29 Μαΐου 1938 εξελέγη Μητροπολίτης Φιλιππουπόλεως. Κατά την περίοδο του Β΄ παγκοσμίου πολέμου και τη Βουλγαρική κατοχή της Δυτικής Θράκης του ανατέθηκε και η διοίκηση της Μητροπόλεως Μαρωνείας (1941-1944). Στις 10 Μαΐου 1953 εξελέγη Πατριάρχης Σόφιας και πάσης Βουλγαρίας. **Το 1961 μετά την κανονική ανακήρυξη της Εκκλησίας της Βουλγαρίας σε Πατριαρχείο αναγνωρίστηκε ως Πατριάρχης και από το Οικουμενικό Πατριαρχείο.** Διετέλεσε τοποτηρητής της Μητροπόλεως Φιλιππουπόλεως από το 1953 μέχρι το 1969. Κατά την Πατριαρχεία του στις 18 Ιουλίου 1968 η Εκκλησία της Βουλγαρίας υιοθέτησε το Γρηγοριανό Ημερολόγιο. Εκοιμήθη στις 7 Μαρτίου 1971. Ενταφιάστηκε στην Ιερά Μονή Μπατσκόβου.

β. Ο Πατριάρχης Μάξιμος (1971 – 2012)

Διάδοχος του ήταν ο από Λόβετς Μάξιμος (1971 – 2012). Ο κατά κόσμον **Μαρίνος Ναϊντένωφ Μινκώφ** γεννήθηκε στο χωριό Όρεσακ της Επαρχίας Απρίλτσι του Νομού Φιλιππουπόλεως της Βουλγαρίας στις 29 Οκτωβρίου 1914. Στις 13 Δεκεμβρίου 1941 εκάρη μοναχός. Διάκονος χειροτονήθηκε στις 19 Δεκεμβρίου 1941 από τον Μητροπολίτη Βράτζης Παΐσιο και Πρεσβύτερος στις 14 Μαΐου 1944 από τον ίδιο Μητροπολίτη. Στις 12 Ιουλίου 1947 έλαβε το οφίκιο του Αρχιμανδρίτη από τον Μητροπολίτη Δοροστόλου Μιχαήλ. Υπηρέτησε στη Μητρόπολη Δοροστόλου από το 1947 μέχρι το 1950. Από το 1950 μέχρι το 1955 υπηρέτησε ως Προϊστάμενος του Μετοχίου του Πατριαρχείου Βουλγαρίας στη Μόσχα. Στη συνέχεια υπηρέτησε ως Γραμματέας της Ιεράς Συνόδου (1955-1960). Στις 30 Δεκεμβρίου 1956 χειροτονήθηκε τιτουλάριος Επίσκοπος Βρανίτσης. Στις

30 Οκτωβρίου 1960 εξελέγη από την Κληρικολαϊκή Συνέλευση της Μητροπόλεως Λοβτσού Μητροπολίτης Λοβτσού. Η εκλογή επικυρώθηκε από την Ιερά Σύνοδο στις 20 Νοεμβρίου 1960. Διετέλεσε Τοποτηρητής του Πατριαρχικού Θρόνου από τον Μάρτιο μέχρι τον Ιούλιο του 1971. Στις 4 Ιουλίου 1971 εξελέγη Μητροπολίτης Σόφιας και Πατριάρχης Βουλγαρίας. Εκοιμήθη στις 6 Νοεμβρίου 2012.

γ. Ο σημερινός Πατριάρχης Νεόφυτος

Τον Πατριάρχη Μάξιμο διαδέχθηκε ο σημερινός Προκαθήμενος της εν Βουλγαρία Ορθοδόξου Εκκλησίας κ.κ. Νεόφυτος (από Ρούσσε). Ο κατά κόσμον Συμεών Νικόλωφ Δημητρώφ γεννήθηκε στη Σόφια στις 15 Οκτωβρίου 1945. Αποφοίτησε από τη Θεολογική Ακαδημία Σόφιας το 1971. Στις 3 Αυγούστου 1975 εκάρη μοναχός. Διάκονος χειροτονήθηκε στις 15 Αυγούστου 1975 και Πρεσβύτερος στις 25 Μαρτίου 1976. Στις 21 Νοεμβρίου 1977 έλαβε το οφίκιο του Αρχιμανδρίτη. Υπηρέτησε ως Πρωτοσύγκελος της Μητροπόλεως Σόφιας από το 1981 μέχρι το 1985. Στις 8 Δεκεμβρίου 1985 χειροτονήθηκε τιτουλάριος Επίσκοπος Λεύκης. Διετέλεσε Κοσμήτορας της Θεολογικής Ακαδημίας Σόφιας από το 1989 μέχρι το 1992. Από το 1992 μέχρι το 1994 διετέλεσε Αρχιγραμματέας της Ιεράς Συνόδου. Στις 3 Απριλίου 1994 εξελέγη Μητροπολίτης Δοροστόλου και Τσερβένου. Στις 19 Δεκεμβρίου 2001 μετά τη διαίρεση της Μητροπόλεως Δοροστόλου και Τσερβένου στις Μητροπόλεις Δοροστόλου με έδρα την Σιλίστρα και Ρούσε με έδρα το Ρούσε ονομάστηκε Μητροπολίτης Ρούσε. Στις 24 Φεβρουαρίου 2013 εξελέγη Μητροπολίτης Σόφιας και Πατριάρχης Βουλγαρίας.